

пролетарі всіх країн, єдніться!

Молоді Комуніст

орган Новоархангельського обкому ЛКСМУ

БЕЗ ВІДСТАЮЧИХ

прагне щодня працювати молодь
Новоархангельського району

Палкий відгук у молодих трудівників Кіровоградщини викликала промова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на XVI з'їзді профспілок СРСР, у якій пролунав заклик підвищувати ефективність виробництва, якість роботи на всіх ділянках народного господарства. Нині в області між комсомольсько-молодіжними

колективами, окремими молодими робітниками, лаборантами, будівельниками ширшого розмаху набирає рух за починком рости «Працювати без відстаючих!» Патрістичний рух юнаків і дівчат очолюють комітети комсомолу.

Сьогодні обласна молодіжна газета розповідає про конкретні справи молодих трудівників Новоархангельського району на вахті на честь 60-річчя Великого Жовтня, про те, що вони роблять, аби поруч не було відстаючих.

СЕКРЕТАР КОМСОМЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНИНА ВАН ІВАНОВ (ПРАВОРУЧ) ВРЧАЄ ПЕРЕДІВНИК ЧЕРВОНІЙ БЕЗІМ'ЯНИЙ ЗА НАДАННЯ РОБОТУ НА ВЕСІЛЬНОМУ ПОДІЇ БРАТЦЬОМУ ТРАКТОРІСТОВІ АНАТОЛІЮ АРДЕЛАНУ.

ПОПРАВКИ ДО СТИЛЮ— В РОБОЧОМУ ПОРЯДКУ

НА ПОЧАТКУ квітня країна почула патрістичний заклик ростовчан «Працювати без відстаючих!». Сьогодні він увійшов у життя молоді нашого району, яка розуміє, що головним моральним критерієм визначення громадсько-політичного обличчя людини є праця на благо нашої батьківщини. Праця повсякденна, чесна й свідомо. Тому-то в соціалістичних зобов'язаннях молоді прагнуть добитися найвищих виробничих показників прохадить червоною ниткою. Понад три з половиною тисячі юнаків і дівчат включилися у змагання за право підписати Репорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС на честь 60-річчя Великого Жовтня і працюють під девізом «П'ятиріччя якості та ефективності — ентузіазм і творчість молодих!» Соціалістичні зобов'язання першого кварталу виконали всі комсомольці і в основному всі молоді трудівники.

Це результат, до якого ми йшли, на який розраховували ще тоді, коли появились перші наміти зустрічних планів, напружених зобов'язань на другий рік п'ятиріччя. Це підсумок роботи комітетів первинних комсомольських організацій, які поставили за мету підвищити трудову й громадську активність комсомольців і молоді їхню особисту відповідальність за долю планів.

Ось як визначив свою позицію в організації трудового суперництва комітет комсомолу колгоспу імені Карла Маркса, де секретарем В. Вершнінко. Ще напередодні нинішнього року на одному із засідань комітету розробили і затвердили умови соціалістичного змагання серед молоді за категоріями зайнятості: серед механізаторів, тваринників, водіїв, рілників, працівників сфери обслуговування. Це дало можливість підняти юн на розв'язання конкретних народногосподарських завдань, а не свадань взагалі. Сівбу ранніх зернових, приміром, механізатори з допомогою водіїв закінчили за три робочі дні, як і зобов'язувалися перед виходом у поле. Всюди на робочих місцях засоби наочної агітації розповідають, за що бореться в квітневому році той чи інший комсомолец, молодий трудівник. Диференційований підхід до організації змагання між різними фаховими категоріями юнаків і дівчат дав змо-

гу урізноманітнити й стимулювати змагання, зацікавити ними. Тепер можна говорити про те, що з-поміж молодих сільських трудівників тут немає таких, хто не справлявся б зі своїми зобов'язаннями, а якщо хтось і починає відставати, то на допомогу приходять друзі.

По закінченні першого кварталу райком проаналізував роботу комсомольських організацій по керівництву соціалістичним змаганням серед молоді. Стан справ на місцях засвідчив, що деякі комітети і самі ватажки допускають серйозні недоліки в організації трудового суперництва. В колгоспах імені Кірова, імені Будьонного (критика адресується в першу чергу їм) про трудові досягнення, соціалістичні зобов'язання молоді краще знають керівники виробничих підрозділів, аніж секретарі комітетів. Про яку ж ділову форму змагання можна говорити, якщо комсомольський ватажок не знає тих рубжів, до яких ідути у труді спільчани, очолювані ним?

Райком комсомолу після такого аналізу вніс деякі корективи у свої організаційні заходи. Вважаючи специфіку сільськогосподарського виробництва, тобто його сезонності, ми плануємо в найбільш гарячі гори робіт центр внутріспільного життя переносити в «низи» первинних — у відділкові.

(Закінчення на 2-й стор.)

ГОТУЙСЯ ДО СУБОТНИКА!

Бюро ЦК ВЛКСМ прийняло постанову «Про проведення Всесоюзного комсомольсько-молодіжного суботника 25 червня 1977 року».

ВЛІТКУ 1978 РОКУ В ГАВАНІ, СТОЛИЦІ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ КУБИ, ВІДБУДЕТЬСЯ ХІ ВСЕСВІТНІЙ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ.

VII пленум ЦК ВЛКСМ ухвалив провести 25 червня 1977 року, напередодні Дня радянської молоді, Всесоюзний комсомольсько-молодіжний суботник, зароблені кошти на якому перераховувати у фонд фестивалю.

НАДАЮЧИ ВАЖЛИВОГО ЗНАЧЕННЯ НАСТУПНОМУ СУБОТНИКУ ЯК ВЕЛИКІЙ АКЦІЇ КОМСОМОЛУ ДО ВСЕСВІТНЬОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ, БЮРО ЦК ВЛКСМ ДОРУЧИЛО ЦК ЛКСМ СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК, КРАЙКОМАМ, ОБКОМАМ, ОКРУЖКОМАМ, МІСЬКОМАМ, РАЙКОМАМ КОМСОМОЛУ, ПЕРВИННИМ КОМСОМЛЬСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ ЗАБЕЗПЕЧИТИ УСПІШНЕ ПРОВЕДЕННЯ ВСЕСОЮЗНОГО КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО СУБОТНИКА.

ЗОБОВ'ЯЗОК КОЖНОГО КОМСОМЛЬСЬКОГО — ОЗНАМЕНУВАТИ ЕГО ВИСОКОПРОДУКТИВНОЮ УДАРНОЮ КОМУНІСТИЧНОЮ ПРАЦЕЮ.

КОШТИ ЗАРОБЛЕНІ НА ВСЕСОЮЗНОМУ КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОМУ СУБОТНИКУ, ПЕРЕРАХОВУЮТЬСЯ У «ФОНД ХІ ВСЕСВІТНЬОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ».

Комсомольський дозор несуть «проектористи»

„СВОЄ“ ТЕПЕР „НАШЕ“

Якщо уважно проаналізувати діяльність комсомольських «проектористів» Олександрійського електромеханічного заводу, то напроситься висновок: найвищий коефіцієнт корисної дії дозорців припадає на останні два роки. Це тому, що штаб «Комсомольського проектора» визначив найважливіші ділянки роботи, почав серйозніше ставитися до планування рейдів-перевірок, активніше вимагати усунення недоліків. І основну роль, на мою думку, відіграло налагодження контактів із групою народного контролю підприємства. Ніде правди діти, раніше наші спільні рейди були епізодичними. Та вже тоді ми переконалися, що без досвіду старших нам скрутувати. Будували, приміром, новий корпус заводу, фактів для стіннівки «КП» було хоч відбавляй. Але відібрати найхарактерніші ми спершу не зуміли.

Одна з основних проблем, що стоїть нині перед колективом підприємства, — це виховання новачків, підвищення їх-

нього професійного рівня. Бо ж випускники училищ найчастіше допускають брак. Тому «проектористи» і народні контролери об'єднали свої зусилля, намітили заходи по висвітленню проблем виробничого навчання юнаків і дівчат. Підключили до цієї роботи раду наставників, очолювану І. Д. Дудком.

Тоді ж в інструментальному цеху, де переважна більшість бракованих виробів йшла з-під рук новачків, пояснили майстрові причину — нерегулярне навчання молодих. Потім звернулися до адміністрації підприємства. І таки добилися свого. Нині кожен наставник виховує учня за індивідуальним планом.

Важко назвати питання, над розв'язанням яких не працювали б спільно комсомольські дозорці і члени групи народного контролю. Від боротьби за якість продукції до побуто-

вих проблем, дозволяючи молоді — такий діапазон нашого співробітництва. Адже інтереси наші переплітаються в усіх сферах життя робітничого колективу. Здавалося б, критикувати роботу заводської ідальні можна без участі одного з наших критичних органів. А спільний рейд дав такі результати, яких ми не завжди можемо досягти, працюючи поодинокі.

Користь від такої взаємодії очевидна. Ми вчимося, але й багато допомагаємо старшим. Вони беруть участь у наших рейдах. Крім того, координують свої плани, щоб цілеспрямованіше вести найважливіші питання. І надалі практикуватимемо ці форми співробітництва.

М. ВИСЛОГУЗОВ, начальник штабу «Комсомольського проектора» Олександрійського електромеханічного заводу імені XXV з'їзду КПРС.

Ленінський урок НАЙГОЛОВНІШЕ ПОПЕРЕДУ

Готуючись до Ленінського уроку «Революційний тримаймо крок!», комсомольці Новоукраїнського районного університету ще раз проаналізували свою роботу, переглянули соціалістичні зобов'язання, оцінили зроблене, вишуквали резерви.

І приємно було пропагандистові П. П. Теслі, комсомольцеві 20-х років, слухати виступ комсомолки 70-х Галини Бабіри:

— Зустрічаючи 60-у річницю Великого Жовтня, ми зобов'язуємося за десять місяців цього року продати товарів понад план на 1500 карбованців.

Улаштувати дві виставки-продажі до весняно-літнього й осінньо-зимового сезонів, бути активними в громадському житті, підтримувати ініціативу херчокомбінату: «Жодного відстаючого поруч!»

«Шістдесятіріччя Жовтня зустрінемо найвищими показ-

никами», — запевнили представники інших відділів: Галина Феденко, Наталка Задирка, Галина Заборцева, Людмила Гирич...

Ленінський урок іще раз підтвердив: справу батьків з честю продовжують комсомольці 70-х.

О. ІЩЕНКО.

БЕЗ ВІДСТАЮЧИХ!

ПРАЦЮВАТИ БЕЗ РЕКЛАМАНИЙ ВИРІШИЛИ МОЛОДІ РЕМОНТНИКИ ГОСПОДАРХАНГЕЛЬСЬКОГО (РАЙОННОГО ОБ'ЄДНАННЯ «СІЛЬГОСПТЕХНІКА»): ЗАСТУПАЮТЬ ДОРОЗЬ НАЙМЕНШОМУ БРАКОВІ І ЦІ ХЛОПЦІ ІЗЛІВА НАПРАВО: СЛЮСАРІ ОЛЕКСАНДР КОЛОСЮК І ВОЛОДИМИР СІРОМЕНКО, ТЕСАР ВОЛОДИМИР ОЛІННИК, ДЕФЕКТУВАЛЬНИК МИКОЛА КОЗІНЬКО.

Хто ж пасе задніх?

«Визнати переможцями в соціалістичному змаганні за перший квартал: доярку колгоспу імені Кірова Богущ Л., котра надоїла по 1183 кілограми молока від кожної корови (перше місце)...»

(З постанови бюро райкому комсомолу).

КОЛИ мене питають, як я добила успіху, я згадую такі ж погодні дні 1974 року. Тоді проходу не давав мені, робітнику цегельного заводу, зоотехнік відділка Василь Павлович Шаповал. Де не зустріне, то й своєї: «Іди до нас на ферму». Я вагалась: «Там жінки по десяти-п'ятнадцять років працюють, куди мені до них!». Боялася, що не справлюся з роботою, і мене засміють. Зоотехнік такі умови.

Хоч і в селі виросла, але

так доїти, як, скажімо, ветеран ферми Марія Федорівна Пухнатюк, мені й не снилося. Чому? Вважають, що у підмійній доярки відповідальність менша. Виходить, коли немає хазяйки групи корів, то молока можна здавати скільки вийде. Я думаю, що підмійна ці в чому не повинна поступатися основній доярці. А щоб саме так і було, треба вчитися. Якщо не вмієш, придивляйся до кожного руху майстрів доїння. Сила прикладу досвідчених,

старших доярок допомогла й мені оволодіти не просто науку одержання високих надій.

Тільки цього року мені вперше довірили групу пелетей. Як же стала в пригоді школа, котру пройшла я у старших подруг, коли була підмійною! За їхнім прикладом роздавала корми. Зокрема, пійло згодовувала обов'язково з відер, бо ж у корні воно перемішується з рештками соломи, сніпосу, та й сильніша корова більше їсть, ніж слабша. До відлучення телят корів доїла вручну, а вже потім починала телиць до апарату. Ось наче й усі нехитрі секрети моїх успіхів. За чотири місяці маю по 1506 кілограмів молока від корови при річному зобов'язанні 2500. Займаю перше місце в колгоспі і друге — в районі. Знаю, що мене мої ровесниці, у яких теж групи пелетей, Люба Крайковська і Галія Пухнатюк ще можуть випередити, в

їхніх групах масове отелення триває. Буду рада успіхам друзів. Сильну ж справу робимо. Болить мені тільки те, що досвід більш вправних, знаючих іще не став надбанням кожного молодого тваринника нашого колгоспу. І райком комсомолу на районному зльоті молодих переможців соціалістичного змагання за підсумками роботи в першому кварталі справедливо критикував за це нашого комсомольського ватажка О. Шинкарука. Бо мало цікавиться він результатами праці і передовиків, і відстаючих. Про яку ж роль в організації змагання серед молодих трудівників поля і ферми може йти мова, коли комітет разом з ватажком опинився осторонь?

Повторюю, трудові успіхи молоді господарства могли б бути помітнішими, якби справжнім організатором, зацікавленим посередником у веденні зма-

гання виступив комітет комсомолу. Партійна і профспілкова організації систематично підбивають підсумки роботи доярок на фермі. Щодня знаємо, як хто попрацював, хто поперед, а хто пасе задніх. Відстаючим вручають вимпел із зображенням черпака і написом: «Не відставай!». До речі, ця снаго-

рода «спрацьовує» безвідмовно. Не пам'ятаю такого випадку, щоб «черпака» у кого-небудь була двічі піднята. От би її членам комітету комсомолу коли-небудь вручити...

Л. БОГУШ,
доярка колгоспу імені Кірова.

НА ФОТО: ЛЮБОВ БОГУШ.

ОТАК ПРАЦЮЮТЬ РЕМОНТНИКИ

Над входом до ремонтної майстерні полум'яніе гасло. «П'ятиріччя ефективності і якості — робітничу гарантію!» Це не просто агітаційний лозунг, це — програма, за якою живе і трудиться невеликий колектив прозідного виробничого підрозділу районного об'єднання «Сільгосптехніка». І він робить усе, щоб не відступити від цієї програми.

Вже кілька місяців ремонтна майстерня переходить на нову спеціалізацію. Раніше тут «лікували» колісні трактори, тепер лагодитимуть лише двигуни МТЗ всіх марок. Складність у тому, що весь технологічний процес — від миття до фарбування — заплановано поставити на конвеєр. Потоковий спосіб — нова справа в об'єднанні, і освоєння його, зрозуміло, якоюсь мірою порушило ритм роботи. Лише ритм, а щоб процесі перекваліфікації не відбився на якості ремонту, поставилися, як кажуть, і молодий і старий.

Ще не обладнано повністю майстерні, і який починається друге народження двигуна. Не беззастовно в єдиний виробничий ланцюг ряду інших ділянок, та спеціалізованих мотори вже вивозять

з воріт «Сільгосптехніки» в господарства нашого, Добровіллянського, Голованівського, Новоукраїнського районів. При кожному — гарантійний талон на рік безперебійної роботи.

Відстаючих у боротьбі за якість ремонту не може бути. Будь-який дефект у майстерні виявляють на потяг і винному повертають деталь чи вузол для усунення браку.

Минулого місяця стався такий випадок. Контролери-випробувачі Володимир Тимошук і Віктор Зелененький виявили браковану кришку клапанного механізму. Двигун готовий, всі ніби в порядку. Та контролери не дали моторові «клітки в життя». Знайшли винуватців браку. Це комсомольці Анатолій Лисицин і Юрій Ковальов допустили неточність, а ганьба могла б упасти на весь колектив. Правда, хлопці не хотіли цього. Вони зовсім недавно повернулися з армії, і їм ще не вистачає досвіду. З Анатолієм і Юрієм контролери доброзичливо побесідували, майстер попросив наставників допомогти хлопцям порадами. Після того контролери нікому не повертали на доробку двигунів. Виховну роботу серед молоді майстерні (а тут зайняті в основному молоді слюсарі, токарі) поставлено так, щоб нозосформований колектив жив за законом: кожному виробові — робітничу гарантію, працювати без скарг і рекламаций.

Г. РУДЬ,
секретар комсомольської організації районного об'єднання «Сільгосптехніка».

МОЛОДІ МЕХАНІЗАТОРИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА ПОВНІСТЮ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ФЕРМУ ЗІ СЛЮСАРІМ КОРМАНИ. ДОБРЕ ПРАЦЮЄ НА КОСОВІЦІ ТРАКТОРИСТ ОЛЕКСАНДР БОРИЛО.

Фото В. КОВПАКА.

ТРИМАЙТЕСЯ, СУСІДИ!

За лісосмугою — землі сусіднього колгоспу «Росія» Талківського району Черкаської області. З колективом цього господарства змагаються наші хлібороби. І, як водиться у друзів по трудовому суперництву, традиційним став обмін передовим досвідом. Ось і в березні цього року, напередодні посівної, приїздили до нас гості з «Росії». Нас, буряководів, цікавило, як сусіди з року в рік добираються високих і сталих урожаїв пшенистих. Тоді, не відкладаючи, за методом черкашан ми посіяли цукрові буряки раніше, ніж завжди (як тільки ґрунт прогрівся до шестидесяти градусів тепла). Як і сусіди, на глибину п'яти сантиметрів загорили насіння. Сходи вийшли — хорошими, дружинними, густота — в нормі. Та сталося непередбачене — появилася бурякова кривітка. Частину площ довелося пересіяти.

Одне непередбачене лихо не відбило охоти змагатися з черкашанами. Горік наша ланка одержала по 350 центнерів буряків з гектара. По району — іскандрик добрий, а порівняно з показником колгоспу «Росія» — середній.

У відповідь на звернення трудівників колгоспу «Зоря комунізму» нашого району, які закликали боротися за високу якість усіх видів сільськогосподарської продукції, ми намітили заходи. Щоб зберегти процент пшенистості навіть на пересіяних площах, механізатори при обробітку посівів внесуть майже по центнеру фосфорнокалійних добрив на кожен гектар, при підживленні — по 25—30 кілограмів курячого посліду. Нинішнього року трішки поліпшили організацію праці на буряковій плантації. Так, під час проривки в рядках іпшимо не гуртом (ланкою), як раніше, а кожна окремо. Така розстановка людей підвищить особисту відповідальність за якість шарування, а значить, і за врожай.

Плануємо налагодити виробничу співдружність з механізаторами. Бо минулого року, скажімо, вони пізно почали копати буряки. Підпушили в рядках, а пішов дощ — довелося руками витягувати корені. Тому й залишилася певна частина врощеного врожаю в землі.

Уроки минулого року врахуємо, щоб досягти таких рубежів, які взяли наші друзі по змаганню.

Л. КИЛИМНИК,
ланкова буряківничої ланки колгоспу імені Калініна.

СТОРИНКА
ДЛЯ СТУДЕНТІВ

На календарі ще весна. І наголоволина подія, до якої готуються всі студенти. — це, безперечно, сесія. Та все ж частина з них уже живе думками про трудове літо. Це ті, хто написав заяву: «Прошу зарахувати мене до складу студентського будівельного загону». У них нині — напружені дні. Їм підсилено комсомольські збори, які одногосподно прийняли статут СБЗ, а також ініціативу. Закінчилися нещодавно теоретичні й практичні заняття для новачків, які відтепер стали мулярами, столярами, бетонщиками.

Думками про літо сьогодні в нашій «Аудиторії» діляться члени обласного штабу СБЗ, білі загони, командири, комісари.

Хто ж це люди, для яких майже два місяці будуть друзями кельми, спецілки, гітари? З якими гоміслами і наїдами збираються вони в дорогу? Що прагнуть протягом третього, трудового семестру? Що залишиться після них на землі і в пам'яті людській? Про все це — сьогоднішній наш розповідь.

Найвище покликання

Для більшості студентів слова «літо» і «відпочинок» — майже синоніми. Для одних, але не для всіх. І серед тих «не всіх» — він, Микола Леонтів, студент другого курсу Кіровоградського інституту сільськогосподарського будівництва.

— Не розумію, як це влітку можна нічого не робити. Це один із хлопців розповідав про свої кайфуни: «Купався, танцював, їв татари, ходив». Відпочивав, словом, і коли слухавши такого безтурботного «курортника», хотілося обидватися, звідки він, де та «земля обітована», на якій можна спокійно розгулювати і де зовсім не потрібно нічого робити. Якби я не їв до будівельного загону, то повернувся б у своє село. Ви бачили влітку в селі? Навіть якщо ні, то все одно уявляєте, скільки в цей час там роботи. Мабуть, перше, що я зробив би, — так це пішов би домагаючи своїм рідним саями буряки в полі. А потім би живна почалися...

Слухаєш: Миколу — і несеється авіація: потрапила би він на ту «землю обітовану»... Знайшов би я там собі роботу. Але ж і там щось росте! Або, може, щось треба збудувати... Не слід уточнювати адресу тої «землі». Бо не в ній суть. А в ньому, славному білому хлопцеві з Новоград-Волинського району. І в сотнях таких, як він. Якщо людина не хоче працювати, вона може знати сотню неправд, доказів своєї правоти. А коли людина просто не мислить свого існування без праці, коли впевненість її життєвості не словами, а переконанням, справжнім, глибоким, нескінченим, тоді вона нічого не шукає, крім роботи для своїх рук. Ось того, мабуть, і попросився Микола Леонтів уже вдруге до складу студентського будівельного загону. А з ним — ще двісті двадцять чотири студенти його ж інституту.

Можливо, будівлі — то такі собі своєрідний «стабір праці і відпочинку», як у старшокласників: відпочивати студенти, звичайно, вміють — хто був у загоні, той пам'ятає і веселі концерти, і танці, і спортивні змагання. І все ж головне — праця. Позаторік «Граніт», у складі якого був Микола, будував відгодівельний комплекс для великої рогатої худоби в селі Костомарівці Бобринецького району. Сталося непередбачене — вийшла з ладу бетономішалка. Чекати, поки поладнати чи привезуть нову? Так можна проспирити день і два. Причина, щоправда, об'єктивна... А як же об'єкт? Вручну воно, звичайно, важко... Та ж зобов'язувалися закрити, слово давали. Спробували, і вирішили: зуміють. І зроблять. Працювали там на черзі. У того, хто носив цемент чи розчин, часом навіть пальці після роботи не розгиналися, здавалося, що й досі оте важке відро

ще в руці. І дивно: ніхто не відмовлявся від роботи, ніхто не скаржився, не пропонував почекати справної бетономішалки, не пробував уникати своєї черги. І це не диво, це — закономірність. Назва ж у їхнього загону ой яка — «Граніт». Зобов'язує! Ще і які! Не тільки протягом тих нещодавніх двох місяців. Вона тепер на все життя залишилася, ота «гранітна» струнка в їхніх характерах. А якщо станеться колись у роботі щось непередбачене, будите перні — хлопці не розуміються, зуміють знайти вихід. Навіть якщо він буде важким від звичайного.

— Знаєте, яку я не закономірність помітив? — Микола стає серйознішим. — От сидять на лекції студенти. Викладач розповідає, щось вкляється на думку. А десь далі від перших столів двоє чи навіть більше хлопців можуть спокійнісінько собі розмовляти, скажімо, про вчорашній футбольний матч, чи обговорювати застравки поїздки додому — темя, зрештою, не така й важлива. І ці зовсім не бентежиться, що вони заважають сусідам, зникадчасні. Ім страшенно хочеться зараз поговорити — от вони й говорять. Але, поверте мені, серед них немає жодного, хто б хотів раз трудився в будівельному загоні. Дивуєшся, який зв'язок? Навітрянішні. У загоні хлопці вчаться не тільки працювати самі, а й поважати працю інших, рахуватися з їхніми інтересами, розуміти, що слово «треба» — це не тільки від слова «хочу». А цього розуміння так часом не вистачає багатьом із нас...

Мабуть, Миколі влітку буде легше, ніж іншим, адже для нього третій, трудовий семестр уже другий у житті. Та коли запитає його про це, хлопець лише усміхнеться у відповідь. І тут же поспішить у «Граніт» він був бійцем, як і всі, а в «Юності» — рути йому командиром. Отож із поважністю сподівається марно. Відтепер він за релі в одній — за Андрієм Моклоука і Петра Музиченка, Юрко Холода і Сашка Нівника, словом, за всіх двадцятьох п'ятих своїх бійців, які, до речі, йдуть у будівлі уперше. А ще треба стати для них прикладом. Часто згадує Микола своє перше літо в загоні, подумки аналізує всю роботу, поведінку командира. Прикидає, як би сам поведів в тій чи іншій ситуації. Незабаром усе це виринувати йому, як то кажуть, «по живому».

— А ще я весь час думаю про наших попередників. Загін «Юність» завжди був одним із кращих і в інституті, і в області. Нині в складі загону не буде жодного бійця з минулої «Юності» — тільки традиції зосталися. Соромно буде зданати позиції. Але ж ми з «Граніту», значить, викрїтимо! — І лукава посмішка знову осядає обличчя командира. Так, ті, що з «Граніту», викрїлять. Позаторік разом з Миколою дістали «бійове хрещення» в тому ж загоні Василь Олійник, Володя Коваль, Михайло Степанів, Василь Івний — командир «Ниви», Володя — «Дорожника», Михайло в «Дорожнику» — командиром... Ось такі вони, хлопці, що знайшли свою радість, своє покликання в найважливішому для людини — в роботі.

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Усі, хто хоч раз у складі студентського будівельного загону прикидає улітку на будові, добре знайомі з усіма членами нашого штабу — командиром Григорієм Тютюнником, головним інженером Віктором Сиваченком та іншими. Це саме ті люди, від яких найбільшою мірою залежить чітка організація всього складного механізму роботи обласного загону. Наш штаб створено порів-

вирушають загони в дорогу, тож найрадіснішою для всіх бійців стала звістка про те, що Всесоюзний студентський будівельний загін носить ім'я 60-річчя Великого Жовтня. Студенти не пошкодують зусиль, щоб бути гідними цього імені. Девіз третього, трудового — «60-річчю Жовтня — 60 денних норм!» Оскільки, як відомо, загін працює менше двох місяців, то це означає, що кожен борець

Усе це — новина. Та, звісно, ми не забудемо і про ті славі традиції, що склалися в будзагонах протягом кількох років. Повсюдно, наприклад, проходять естафети трудових справ «Пітиріччя ефективності і якості — ситуація і творчість молодих!» Усі лінійні будівельні загони змагаються за право передачі естафети. Імена переможців заноситимуть до Книги трудових справ.

І ще одна традиція: в складі загонів працюватиме понад сто лекторів. Уже сьогодні вони готуються до лекцій, з якими під час третього семестру виступатимуть не тільки перед своїми товаришами по загону, а й перед жителями сіл, уніями місцевих шкіл. Зрозуміло, що всі ці лекції буде присвячено переважно 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Лектори розповідатимуть слухачам про славу історії нашої країни. Її героїчне минуле і величчя сьогоднішнього, революційного перетворення, що відбувається за роки Радянської влади, про людей, які творили цю історію. За традицією кожний загін зараховує до свого складу одного з героїв Жовтня, громадянської війни, будівельного загону. Буде проведено в загонах і Дні ударної праці.

Щороку студенти привозять сотні подяк від колгоспників за допомогу. Цього літа будзагонівці теж візьмуть участь у проведеному сільськогосподарських робіт: кожний загін відпрацює по два дні на заготовці кормів для худоби, під час жнив допоможе очисити, вивозити зерно. Популярними стали студентські ателєе «Спасибі», здобули визнання консультаційні пункти для школярів, що працюють при загонах. Кожна школа отримає в подарунок книги для бібліотеки.

Завжди знаходяться серед бійців будівельних загонів закохани в пісню, танець, художнє слово. Отож і цього року трудівники полів і ферм матимуть змогу ознайомитися з цікавими концертними програмами студентів. В інституті сільськогосподарського будівництва спеціальну агіткультбригаду, вона виступатиме перед загонами і місцевими жителями. І, звичайно ж, — традиційні спортивні події, цікаві вечори відпочинку.

Мабуть, досить цього, щоб переконалися, яке багатогранне життя чекає тих, хто вже лаштується в дорогу. Сьогодні ж хочеться побажати їм успішно подолати останній рубіж — добре справитися із завданнями літньої сесії.

В. ЖЕСАН,
комісар обласного штабу СБЗ.

ЯК ВИЗНАННЯ — ПАМ'ЯТЬ

нино небагато — років сім — вісім тому, все ж і за цей час школу трудового гарту в обласному загоні пройшов близько семи тисяч юнаків і дівчат. Але ж зостається те, що виростало на землі завдяки їхнім рукам, — школи і лікарні, дитячі садки і житлові будинки, склади і зернохранилища, гаражі і відгодівельні комплекси... Тільки нинішнього року студенти позинні освоїли близько півтора мільйона карбованців капіталоукладання. А за роки дев'яног п'ятиріччя вони освоїли близько шести мільйонів. Юнаки і дівчата у спеціальних пам'ятках в усіх районах нашої області, крім цього, шляхи їхні пролягли в далеку Тюмень і сонячний Крим. І ось така пам'ять, пам'ять, що залишається в ділах, світлим спогадом найдовше живе в серцях тисяч наших співвітчизників.

І цього року однокурсники, друзі, батьки і рідні бійців СБЗ, як завжди, проведуть їх у дорогу, уважно стежитимуть за їхнім життям і роботою, а наприкінці літа скасатимуть їх, засмаглих і щасливих, додому. Та не все буде, як завжди.

Насамперед згадаймо, в який рік цього разу проходить третій, трудовий семестр, — у рік славного ювілею Жовтня. Вже тільки усвідомлення цього викликає особливе піднесення, з яким

сводня повинен виконувати свої змінні завдання на 110 процентів. Але дбати доведеться не тільки про кількість виконаної роботи. Бюро обласного штабу СБЗ ухвалило за починком будзагонів Одеської області оголосити огляд-конкурс «Об'єктам СБЗ — студентський знак якості». Його мета — підвищити трудову активність і відповідальність кожного бійця за виконання виробничих завдань, поліпшити якість робіт. Цей огляд допоможе також інтенсивніше впроваджувати найбільш прогресивні методи будівництва. В огляд-конкурс включаться загони «Нива» та «Кісмівець» з інституту сільськогосподарського машинобудування, «Корчагінець» із педагогічного та інших. Всього одинадцять об'єктів, де працюватимуть студенти, можуть бути удостоєні присвоєння їм комсомольського знака якості. Серед них — чотири телефонні станції, гараж, силососховище, відгодівельний комплекс для великої рогатої худоби...

Цього року, також уперше, з'явиться у нас Книга трудових справ обласного студентського загону. До неї будемо заносити імена переможців соціалістичного змагання, всіх тих, кого відзначать урядовими нагородами, грамотами республіканського та обласного штабів.

Минулого літа їх в «Альпі» було двадцять п'ять. Ім доручили дуже важливий об'єкт — будівництво середньої школи № 19, що в місті Кіровограді. І майже півтори тисячі учнів дружно сказали їм: «Спасибі!» Цього року в «Альпі» знову буде двадцять п'ять хлопців.

Щоправда, з них тільки Василь Малєйчик, комісар загону, зможе розповісти їм про тогорічний третій, трудовий. Решта ж — Сергій Несенко, Сашко Петренко, Володя Утлюк, Юрко Калущик (яких ви бачите на знімку зліва) і ще двадцятьох подібних до них — першокурсників фізико-математичного факультету педагогічного інституту. Отож і трудовий семестр для них — уперше. А об'єкт у них не менш важливий, аніж того року: хлопці працюватимуть на спорудженні нового корпусу свого інституту. «Свій інститут — своїми руками» — ось їхній девіз.

девіз. Спробуй тут працювати абияк: адже в цих стінах учинили їм самим, учинили їхнім друзям. І будь-який огріх у роботі буде завжди перед власними очима. Тому-то й готуються студенти заздалегідь до третього семестру, часто з комісаром приходять на будову, приглядаються, вчаться.

І Юрко РОГОВИЙ (фото справа) теж готується до літа. Він уже ветеран, за його плечима — досвід роботи в складі загону «Філолог». Робота припала до душі. Він знову буде з «Філологом». Та тільки тепер — комісаром.

Фото І. КОРЗУНА.

СЛОВО ПРО ТРЕТІЙ, ТРУДОВИЙ

Сергій НЕСЕНКО, студент I курсу Кіровоградського педагогічного інституту:

Перевірємо себе

Ще рік тому я міг тільки заздрити засмаглим юнакам і дівчатам у формених спецілках з емблемою СБЗ. А нині і я володар такої ж спецілки. Моя, правда, зовсім-зовсім нова, бо літо-77 для мене вперше принесло радість пізнання життя студентського будівельного загону. Хочеться відчувати його якомога швидше. А настрої? Настрій чудесний: майже позаду (о, подумаєш, якась там сесія залишилася!) перший курс. Камуть, віч найвідповідальніший. А попереду — теж перший, уже трудовий семестр. Вагаю, що й він найвідповідальніший. Перевіримо себе!

Ян ДОМАРЕЦЬКИЙ, другокурсник педагогічного інституту:

Продовжуйте наші діла

А я заздритиму тепер. Вірніше, вже заздрю тим, хто живе нині будзагонівськими турботами. У нас цього літа обов'язкова педагогічна практика в піонерських таборах, тому другокурсників до будівельних загонів не брали. А хотілось би дуже. Чи часто згадуємо дні, проведені на будові? Та ми їх, по-моєму, не забуваємо ніколи. І я вважаю: той, хто не має таких спогадів, чимось обділений себе.

Коли «Філолог» від'їжджатиме на місце своєї «дислокації», ми прийдемо його проводжати. Нехай гідно продовжує наші діла.

СТУДЕНТСЬКЕ ЛІТО

Студентське літо знов своє бере. Знов завірюють гамірні перони. Хтось на гітарі знов візьме «барс», А хтось слюзу рангову тинком зронить...

Облиште смуток: літо знов до нас Вагоном колесом на рейках стука. І пісня будзагонівська луна,

Єднаються в мілкій стискашій руці. Крізь два семестри дружно ми пройшли.

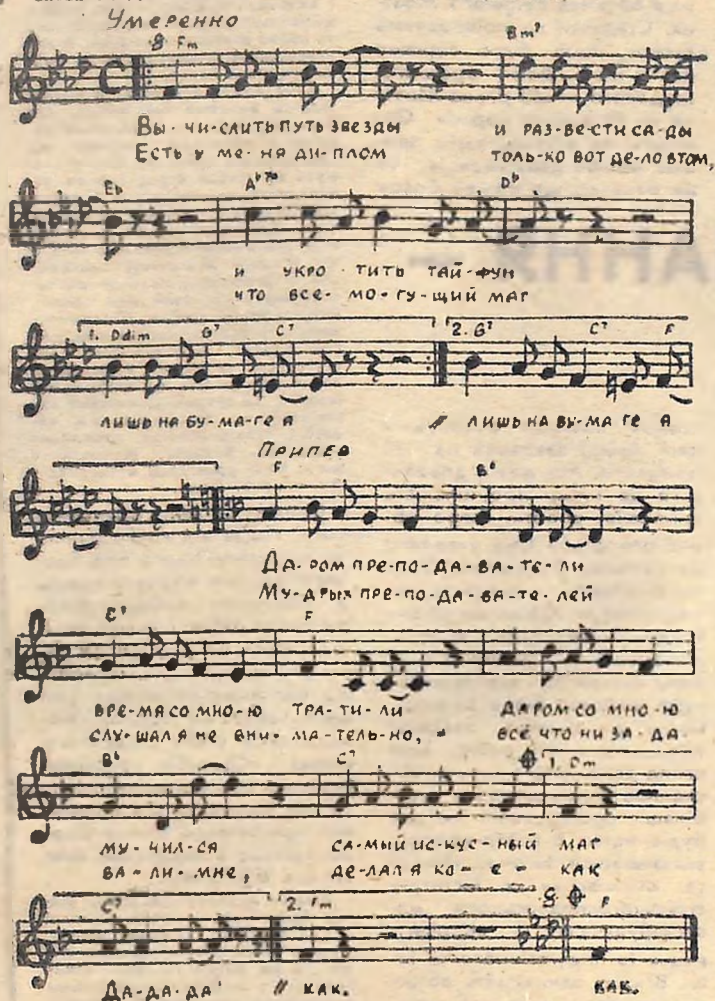
І наші душі, мов птахи на злеті, Над гомоном вокзалів здійнялися: Адже не менш важливим стане третій.

В. СИДІН,
студент Кіровоградського педагогічного інституту.

ВОЛШЕБНИК

Слова Л. ДЕРБЕНЕВА.

Музыка ЗАЦЕВНА.

Визначили путь звезд
И развести сады.
И укроить тайфун —
Все может магия.
Есть у меня дилем.
Только вот дело в том,
Что всемогущий маг
Лишь на бумаге я.

Привет:

Даром преподаватели
Времени со мною тратили.
Даром со мною мучился
Самый искусный маг.
Да-да-да!
Мудрых преподавателей
Слушал я невнимательно,
Все, что ни задавали мне,
Делал я кое-как.

Сделать хотел грозу,
А получил козу.
Розовую козу
С желтой полосой.
Вместо хвоста нога,
А на рогах,
Я не хотел бы вновь
Встретиться с той козой.

Привет.

Сделать хотел утис,
Слон получился вдруг,
Крылья, как у пчелы,
Вместо ушей пистол.
Ночью мне снится сон,
Плещут коза и слон,
Плещут и говорят:
«Что с нами сделал ты?!»

Привет.

МИ — МОЛОДІ.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

снт. Петрове.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ „МК“

„ЗАСЛУЖИТЬ ОВАЦІЙ!“

Уміщений 19 лютого минулого року в «Молодому комунарі» критичний матеріал під таким заголовком розповідав про безвідповідальне ставлення ряду районних комітетів комсомолу області до участі молоді в обласному конкурсі комсомольської пісні. Більшість райкомів, котрі не забезпечили своїх колективів на творче мистецьке змагання, у відомостях визнавали свою вину. Редакція зробила висновок, що матеріал «Розмови про пісню» стали корисною і дійовою допомогою тим районним комітетам і відділам культури, які несправжньому вболівають за важливу діялку комуністичного виховання нашої молоді, убачають в культурному дозвіллі комуністичного збагачення юнаків і дівчат.

Проте не всі секретарі райкомів ЛКСМУ та завідувачі районних відділами культури (а саме їм було послано нагадування про критику) зробили правильні висновки з критики. Досі ще окремі відповідальні комсомольські працівники стають у позу ображених (гіршого варіанту — байдужості — до уваги не беремо!), ані ж граються в мовчанку. Не чути голосів з Компаніївки, Новгородки, Петрового.

На матеріал «Заслужить овацій!» прийшли відповіді.

Секретар Вільнянського райкому комсомолу В. ГОНЧАРЕНКО повідомля, що всі три зазначені критичні матеріали розглянуто на нараді працівників райкому і на сесіях секретарів первинних комсомольських організацій. Секретаріат учнівської комсомольської організації Писко-Забужської

всесмірної школи В. Політків, який мав особисто взяти участь у конкурсі, узгоджено.

Серьйозна розмова про необхідність роботи комсомольських організацій та культурних закладів району на організації дозвілля молоді велась на районній конференції культурних працівників. Зокрема, чимало товаришів висловили думку: доцільно проводити конкурси комсомольської пісні як складову частину конкурсів та заходів, організованих обласним управлінням культури.

Райком комсомолу співзвучно з районним відділом культури пам'ятає заходи щодо проведення районних конкурсів комсомольської пісні, далішої активізації участі юнаків і дівчат у культурно-масовій роботі.

Секретар Гайворонського райкому ЛКСМУ О. ПЕРЕСУНЬКО і завідувач районним відділом культури В. ОЛІННИК сповідають, що виступ газети обговорено на сесії райкому комсомолу та на районній нараді відділу культури. Випиши попередження.

У перспективному плані культурно-масової роботи на 1977 рік передбачено проведення районного конкурсу комсомольської пісні, свята революційної пісні на честь 60-річчя Великого Жовтня.

Секретар Голованівського райкому комсомолу А. СОБЧЕНКО: критику кореспонденцію «Заслужить овацій!» обговорено на сесії секретарів комсомольських організацій. У лютому на базі Побужського Будинку культури проведено

всесмірний конкурс патріотичної пісні.

Після в районі діє 17 вокально-інструментальних ансамблів. До участі в художній самоцінності залучено багато молоді. Керівництво ВЛД здійснює фактично районного Будинку культури.

Секретар Добромильського райкому ЛКСМУ М. ПАШКО: виступ газети «Заслужить овацій!» обговорено на засіданні бюро райкому комсомолу. Критику визнано правильною, висловлені зауваження прийнято як керівництво до дії.

Матеріал обговорили в первинних комсомольських організаціях, ухвалено залучати членів ВЛКСМ. Інспектору молоді до масової участі в турботах художньої самодіяльності.

Секретар Новомиргородського районного комітету ЛКСМУ А. СКЛЯРИНКО: завідувач районним відділом культури А. ШВЕЦЕНКО: «Розмови про пісню» обговорено на засіданні бюро райкому комсомолу та на районній нараді відділу культури. Критику визнано правильною. Намічено співзвучно культурно-масові заходи — конкурс патріотичної і комсомольської пісні, огляд духовних оркестрів.

На честь 60-річчя Великого Жовтня проведено огляд молодіжних художніх антібродів. Перші місця посіли аматори колективів «Комуніст» та імени Зеніна, котрі отримали призи і грамоти райкому ЛКСМУ та відділу культури. Під час сесії залучили постійно обслуговували польові табори і постійні агрегати. Для підвищення якості роботи культурних закладів і клубів ви-

хідного дня проведено спільні сесії райкомів культури, секретарів комсомольських організацій і старших піонервожатих.

На базі Канізанської середньої школи створено молодіжний вокально-інструментальний ансамбль, який виступає на концертах для трудящих села.

Райком комсомолу і відділ культури підбирають кандидатури для навчання в культурних закладах. Секретар Устимівського районного комітету ЛКСМУ Л. БОДІБУТ повідомля, що критику кореспонденції обговорено на засіданні бюро райкому. Критику визнано правильною.

У квітні проведено районний конкурс комсомольської пісні, присвячений 107-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Ухвалені спільно постанови районного відділу культури та райкому ЛКСМУ з цього питання.

Від редакції: В одній з відповідей є пропозиція «об'єднати конкурс комсомольської пісні з культурно-масовими заходами обласного управління культури». Таким ось чином комсомольський працівник прагне зняти з себе відповідальність за підготовку і проведення конкурсу. Тоді вже, може, варто перекинути на плечі культурно-освітніх закладів і ще ряд комсомольських обов'язків?

СПОРТ

● БАГАТОБОРСТВО. П'ятим видом програми спартакіади-77 товариства «Спартак» колективів фізкультури середніх навчальних закладів, присвяченої 60-річчю Великого Жовтня, було багатоборство з комплексом ГНО. Ці змагання протягом двох днів проходили на спортивних базисах обласного центру. Перше місце, перехідний приз і диплом першого ступеня президенту обласної «ради «Спартак» дісталися багатоборцям Кіровоградського льотно-штурман-

ського училища. Другими були спортсмени Олександрівського, а третіми — Кіровоградського медичних училищ.

● ФУТБОЛ. На стадіонах республіки триває всеукраїнська весняна першість із футболу серед юнаків. У черговому турі вихованці Кіровоградської «Зірки» на своєму стадіоні зустрілися з нікопольським «Колосом». Матч молодих юнаків закінчився бойовою нічиєю — 1:1. Поєдинок представників старшої вікової групи проходив при повній перевазі господарів поля. Вони забили у порота гостей шість «сухих» м'ячів.

СЕРЕДА

18 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Музфільм. 10.10 — К. т. «Людина і закон». 10.40 — К. т. «Казб ві-

нопопорожній». 11.40 — «Шкільний екран». Історія для учнів 10 класу. Консультация — до екрану. 11.00 — К. т. «Твій труд, твої висота». Документальний фільм. 11.45 — К. т. М. Пришвін. «Моя країна». 15.15 — Фільм «Донська повість». 16.45 — Виступаючі митці Молдавії. 17.15 — «Ізв'істий господарський тиждень». 17.30 — Соціальний портрет колективу Ізв'істий морський порт. Передача 3. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград) 18.15 — К. т. Музфільм. 18.20 — «Траса дружби». (Кіровоград). 18.50 — К. т. Документальний телефільм «Грецька воля в іспанії». 19.30 — К. т. Відбірковий матч чемпіонату світу з футболу: збірна СРСР — збірна Угорщини. В перерві — К. т. Тираж «Спортлото». 21.15 — «Час». 21.45 — К. т. «Майстри мистецтва». 22.40 — К. т. «Велогонка Миру». (ЧССР). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Кінопрограма студії «Білорусьхроніка». 11.00 — Новини. 11.15 — Фільм «Білоруські мови». 11.40 — «Шкільний екран». Історія для учнів 10 класу. 12.10 — Фільм «Юркові спітанки». 2 серія. 16.30 — «Трубіть десь! Вітер!» 16.45 — «Навча сьогодні». 17.15 — «Вітер!» 17.30 — «Шкільний екран». 18.15 — «Шкільний соціалістичний змагання». 18.30 — Вісті. Репортаж про відкриття всеукраїнської науково-практичної конференції «Соціалістичний спосіб життя і питання ідеологічної роботи». 19.00 — Концерт. 21.15 — «Час». 21.45 — Фільм «Вулиця 13 тополь». 23.00 — Шоломів роботи Всеукраїнської конференції «Соціалістичний спосіб життя і питання ідеологічної роботи».

ЧЕТВЕР

19 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Вітер!» 10.15 — К. т. Концерт. 10.40 — К. т. «Нама біографія». Рін 1945. 14.00 — К. т. Документальний телефільм. 14.30 — К. т. «Творчість А. С. Макаренка». 15.35 — «Російські мистецтва» 16.05 — К. т. «Шкільна школа». 16.35 —

«Шоломів соціалістичного змагання». (Кіровоград). 17.20 — Документальний фільм «Сербія ферма». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Ізв'істий морський порт». Передача 4. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — К. т. «Грає В. Галак». 19.10 — «Польова пошта «Пелівка». 19.40 — К. т. Оператор Дж. Верді «Трубадури». (21.00 — «Час»). 22.35 — К. т. Велогонка Миру. (ЧССР). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Чотири єдиної родини». «Республіка моя Казахстан». 11.00 — Новини. 11.15 — Телефільм «Юркові спітанки». 2 серія. 12.20 — Для дітей. «Паванська казка». (Кіровоград на реєстраційно-телебаченні). 16.00 — «Золоті зірки України». Кінонаріс. 16.15 — «Гвіделень народження, піонер!» 17.20 — Піонерський концерт. 18.00 — Республіканська фізико-математична школа. 18.30 — Концерт. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Вітчизна моя незора». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «300 шахтарських зіт». 22.00 — Фільм «Коли настає переселення». 23.30 — Шоломів роботи Всеукраїнської конференції «Соціалістичний спосіб життя і питання ідеологічної роботи».

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу пісень і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Дмитроза обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.